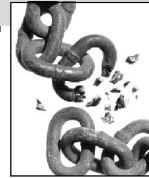

Ліцвіны #6(17) 11.2007

Інфармацыйны агляд рэгіянальных і агульнанацыянальных падзеяў

Навіны, факты, камэнтары, карысныя парады:
эканоміка, грамадства, права, зьмены заканадаўства,
калектыўная абарона грамадзкіх інтарэсаў, правоў і свабоды ...

Ó ÍÓÌ ÀÐÛ:

* **ст. 2-3**

■ БАЙНА З ТЭРОРАМ?

* **ст. 4-5**

■ Што кіруе "балем"

убеларускіх судах?

* **ст. 6-7**

■ СПАДЧЫНА ... Хто можа забараніць ПЕРАМОГУ!?

* **ст. 8**

■ А Беларусь - жыве!

ПРОСТА – ЖЫЦЬ У СВАБОДЗЕ ... !!!

Licviny-INFA

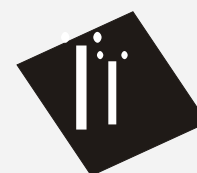

СВЯТЛАНА ... (Жодзіна)

Права кожнага –
ЖЫЦЬ У СВАБОДЗЕ!

Ліцвіны АІ АДАІ А

Ініцыятыва
"Мы - Ліцвіны"
& Licviny-INFA
Цэнтар Ліцвіны
ў Жодзіне

ÀÀÈÌ À Ç ÒÛÐÌ ÐÀÌ ?

Анатоль Аскерка

Міліцыя сачыла за апазыцыяй у рэгіёнах у дзень Эўрапейскага Маршу і не толькі!

Дэмакратычны актывіст Анатоль Аскерка звярнуўся ў пракуратуру Барысава са скаргаю. Увесь дзень 14 кастрычніка за ім сачылі супрацоўнікі міліцыі й КДБ, каб не дазволіць яму ўдзельнічаць у Эўрапейскім Маршы ў Менску.

Прапануем вашай увазе тэкст скаргі Анатоля Аскеркі, ў якой палітык падрабязна распавядае пра незаконныя дзеянні міліцыянтаў.

– 12 кастрычніка 2007 г. прыкладна а 18.30 да мяне дамоў завітаў капітан міліцыі, начальнік аддзела аховы правапарадку РАЎС г. Барысава Вячаслаў Паўлавец.

У ходзе размовы ён задаў мне пытаньне, ці збіраюся я ехаць на “Эўрапейскі марш”, які мае адбыцца 14 кастрычніка бягучага году, а калі збіраюся, тады а якой гадзіне дакладна й дзе знаходзіцца месца збору іншых плянаваных удзельнікаў маршу. Я адказаў, што згаданае мерапрыемства дазволенае ўладамі, таму я маю права на ім прысутнічаць. Капітан Паўлавец сказаў, што добра ведае пра санкцыянаваны характар акцыі, але настойліва параіў у Менск ня ехаць.

14 кастрычніка 2007 г. а сёмай раніцы мне да дому нехта патэлефанаваў. Адказала жонка. Мужчынскі голас запытаўся: ці дома знаходзіцца Анатоль Зянонавіч? Жонка казала, што зараз запрасіць мяне да тэлефону. Калі я ўзяў слухаўку, то ў ей ужо былі кароткія гудкі. Навучаны сумным вопытам, я адразу здагадаўся, што супрацоўнікі міліцыі правяраюць, ці я дома, і што мая плянаваная паездка ў Менск можа не адбыцца. Я адразу апрануўся, выйшаў ва двор. За брамкаю, мэтрах у дваццаці, стаяў легкавік з прыватнымі нумарамі, іншамарка. На жаль, нумар машыны я не запомніў. Марку таксама не магу ўзгадаць. Калі я падыйшоў да машыны, кіроўца адкрыў бакавое шкло. У салоне сядзелі два маладыя чалавекі ў цывільным. Я запытаўся ў іх: што, ахова? Смяючыся, яны адказалі: так, ахова. Тады я патлумачыў, што збіраюся ісьці на рынак, ці дазваляюць яны гэта мне зрабіць? Яны адказалі, што няма пытаньняў.

Прыкладна а палове на дзевятую раніцы я накіраваўся на аўтобусны прыпынак. Праз некалькі дзесяткаў мэтраў мяне дагнала вышэйзгаданая іншамарка. Запыталі: куды? на рынак? Я адказаў, што так, на рынак. Мне прапанавалі сесьці ў машыну. На маю просьбу прадставіцца адказалі адмоўна. Баючыся правакацыяў, калі мяне могуць потым абвінаваціць у непадпарадкаваньні супрацоўнікам міліцыі, я сеў у легкавік. На рынку пад пільным наглядом маіх “целаахоўнікаў” я разам з сваім шваграм зрабіў неабходныя пакупкі. Потым мы зноў селі ў аўто і рушылі ў накірунку дома. Пасля таго, як швагар выйшаў каля свайго дому на вуліцы Батурына, кіроўца ветліва папрасіў прабачэньня і сказаў, што яны маюць загад ад кіраўніцтва даставіць мяне ў РАЎС.

У кабінэце, куды яны мяне завялі, чалавек у цывільным прадставіўся як

У пагоне за чарговай зорачкай!?

Невядома, што кіравала маёрам з Жодзінскага ГАЎС у часе ўчыняемага міліцыяй тэрору на шашы ...

“падпалкоўнік Волкаў”. Гэта было прыкладна а дзесятай раніцы. На маю прозьбу даць тлумачэньні з нагоды майго знаходжаньня ў РАЎС, падпалкоўнік Волкаў адказаў, што яму вядома аб намеры ехаць у Менск на “Эўрапейскі марш”. Тады я зноў згадаў аб тым, што мерапрыемства зьяўляецца санкцыянаваным. Смяючыся, Волкаў сказаў, што ў маіх інтарэсах застацца на момант правядзеньня акцыі ў Барысаве, каб пазьбегнуць магчымых непрыемнасьцяў, напрыклад, выкарыстаньня фізычнае сілы супраць мітынгуюцаў. Дадаў, што бліжэйшы час мы будзем бяседаваць, будзем “вас выхоўваць”. Бяседа цягнулася да 13 гадзіны. Потым ён выклікаў тую самую машыну з тымі самымі маладымі людзьмі, на разьвітаньне сказаўшы, што настойліва не рэкамэндуе ехаць у Менск. На гэта я адказаў, што ўжо не паеду, таму як згублены час. На тым жа аўтамабілі мяне адвезьлі да хаты. Перакусіўшы, я па прозьбе жонкі, накіраваўся ў краму за прадуктамі. За брамкаю мяне чакала ўжо знаёмая машына. Гэта была прыкладна а палове на другую гадзіну дня. Пад суправаджэньнем машыны я схадзіў у краму. Па дарозе да дому мае “целаахоўнікі” папярэдзілі мяне, што будучь тэлефанаваць да дому кожную гадзіну, каб правяраць маю прысутнасьць дома. Так кожную гадзіну яны тэлефанавалі мне да

Запісь у кнізе скаргаў Жодзінскага ГАЎС, зробленая затрыманымі Аляксеем і Сьвятланай Лапіцкімі па дарозе на “Чарнобыльскі Шлях” ...

Перахоп маршруткі з правабаронцамі на ўскрайку Жодзіна.

«Вайну» перанеслі зь Менску ў рэгіёны – далей ад Эўрапейскіх амбасадаў ... !?

Пракуратура – заўсёды не заўважае падобных злачынстваў!

дому, прадстаўляліся: “Вашы ахоўнікі” і пыталіся, ці я дома? Апошні раз мне патэлефанавалі а 17 гадзіне. Ужо пасля гэтага яны зьехалі.

На падставе вышэйзгаданага, а таксама кіруючыся арт. 4-6, 14, 27 Закону аб пракуратуры Рэспублікі Беларусь, Анатоль Аскерка просіць прыняць меры пракурорскага рэагавання ў адносінах да пералічаных асобаў, якія парушылі ягонае канстытуцыйнае права на свабоду меркаванняў, перакананняў, іх свабоднае выяўленьне, а таксама на свабоду сходаў, мітынгаў і вулічных шэсьцяў, зафіксаваных ў Канстытуцыі Рэспублікі Падобнымі мэтадамі дзейнічалі й Жодзінскія міліцыянты. Напрыклад, можна ўзгадаць затрыманьне правабаронцаў з Жодзіна, якія скіроўваліся на санкцыяваны ўладамі “Чарнобыльскі Шлях”.

“26 красавіка не патрапілі на акцыю

“Чарнобыльскі шлях” дэмакратычных актывісты і зь іншых рэгіёнаў. З Жодзіна, напрыклад, у той дзень мелі намер выехаць на сталічную акцыю лідэр тутэйшай суполкі Партыі БНФ Аляксей Лапіцкі і правабаронца Святлана Лапіцкая. Яны селі ў маршрутнае таксі, аднак на выездзе з гораду іх высадзілі міліцыянты і адвезлі ў мясцовы пастарунак. Жодзінскія актывісты таксама лічаць гэтыя дзеянні міліцыянтаў парушэньнем сваіх правоў. Як паведаміў Аляксей Лапіцкі, яны ўжо зьвярнуліся з пратэстам у пракуратуру.

(Лапіцкі:) “Апошнія падзеі, зьвязаныя з затрыманьнем, паказалі, што ў нашым горадзе міліцыя пераступае пэўны рубаж. Падчас гэтых гвалтоўных дзеянняў намесьнік начальніка міліцыі Дарожка вымушаны быў несці мяне за ногі, цягнуць па асфальце на вачох у людзей. Пасьля таго гвалтоўнага затрыманьня нас пратрымалі да 19 гадзінаў у Жодзінскім ГАЎС. Прычым, не давалі паперы, каб я напісаў заяву ў пракуратуру”.

Па фактах неправамерных дзеянняў міліцыянтаў (канкрэтна зафіксаваных з дапамогаю фотакамэры асобаў) у Жодзінскую пракуратуру была пададзена заява. Пасьля выяўленьня асобаў Жодзінскага ГАЎС і ДАІ, што перавышалі службовыя абавязкі й дзейнічалі па-за межамі права, пракуратура раптоўна “разраздзілася” знаёмай фармулёўкаю. Такім чынам, у чарговы раз – абставіны не пацьвердзіліся. А злачынцы – не панеслі адпаведнага пакараньня ...

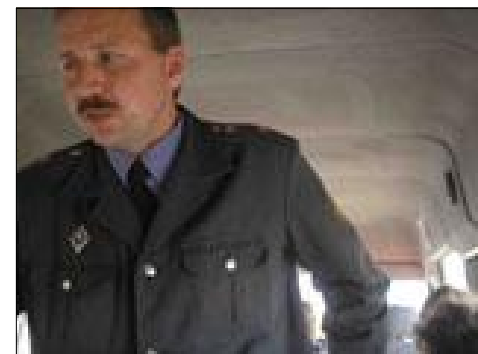
Можна сабе толькі ўявіць, які гвалт стаяў бы, калі ў якасьці падобнай мішэні для экспэрымэнту на дарозе, быў абраны вядомы дзеяч з Шклова, альбо хто-небудзь зь ягоных блізкіх ... “Дзядзькі ў пагонах”, проста адразу “пайшлі б па этапу”, без усялякіх праверак пракуратуры. Таму, махай не махай паласатай палкаю, а ўсё роўна яе прыйдзеца засунуць куда падалей, калі “генэраліс” запатрабуе ... Няўдзячны лёс у цяперашняга “мента” служыць “пахану”, а не закону і праву. Нармальных міліцыянтаў адшукаць

цяжка. А афіцэрскую годнасьць сярод іх – дык, верагодна, ужо зусім ня знойдзеш. Хто, з нармальных афіцэраў, сьведома пайшоў бы на адкрытыя парушэньні правоў грамадзянаў, якіх ён мусіць абараняць ад крымінальнага гвалту і перасьледу?!

Як тут не разважай, цяперашняя справа міліцыянта-паліцэйскага, якога паставілі ў антыгэарыстычную “позу” ідэолягі-куклаводы – зусім незайздросная.

Аднак, з праўнага пункту гледжаньня, ва ўсіх падобных сытуацыях, справа – відавочная. Таму, злодзеям не сёньня, дык заўтра прыйдзеца раскрываць усе карты й моцна шкадаваць за падобныя дзеянні. Адказываць – усё адно прыйдзеца, таварышы.

Але, іх усіх, ужо сёньня – трэба ведаць у твар!

Па матэрыялах Радыё Свабода, Алесь Вольны Licviny-INFA

і ДАІ І Ū ŌĀDІ І ŃŌ

ШТО “КІРУЕ БАЛЕМ” У БЕЛАРУСКІХ СУДАХ?

ПРАВААБОРОНЦА АЛЯКСЕЙ ЛАПІЦКІ

Жодзінскія праваабаронцы зьвярнуліся ў Камітэт па Правах Чалавека ААН і спадзяюцца на ягоную аўтарытэтную падтрымку ў абароне грамадзянскіх і палітычных правоў у Беларусі.

Як паведаміла жодзінская праваабаронца Сьвятлана Лапіцкая, 28.06.2007 г. у Беларускае Прадстаўніцтва ААН у Менску была пададзена заява для разгляду ў Камітэце па Правах Чалавека ААН (Жэнэва) ад заяўнікоў, пацярпелых у выніку дзеяньняў гарадзкіх уладаў (у прыватнасьці, старшыні Жодзінскага гарвыканкаму Грышчанкі В.І.).

На думку заяўнікоў, гарадзкія ўлады незаконна забаранілі мірны мітынг грамадзянаў у Жодзіне 23.09.2006, на якім плянавалася абмеркаваць становішча ў краіне, выказацца ў падтрымку ейнага сувэрэнітэту і незалежнасьці. На мерапрыемства, замоўленае ў законным парадку (за 15 дзён да правядзеньня), на афіцыйна вылучаным і прыстасаваным для масавых мерапрыемстваў месцы (пляцоўка ля цэнтральнага ўваходу ў

Жодзінскі гарадзкі Парк Культуры) былі запрошаны вядомыя ў Беларусі грамадзкія і палітычныя лідары: апанэнт улады на Прэзыдэнскіх выбарах у 2006г. Аляксандар Мілінкевіч, старшыня Партыі БНФ Вінцук Вячорка. Таксама, плянаваліся выступы вядомых у Жодзіне актывістаў і лідэраў грамадзкае думкі.

Са словаў праваабаронцаў “дадзеная забарона ёсьць грубым і ўжо сыстэматычным парушэньнем гарадзкімі ўладамі Жодзіна права грамадзянаў на мірныя сходы, якое адлюстраванае ў Асноўным Законе Рэспублікі Беларусь (арт. 35) і ў адпаведных палажэньнях Закону аб масавых мерапрыемствах, а таксама тычыцца парушэньня грамадзянскіх і палітычных правоў заяўнікоў – арт. 21 п.3; арт.60 Канстытуцыі РБ і арт. 21 Міжнароднага Пакту аб грамадзянскіх і палітычных правах ад 1966г., які падпісаны Рэспублікай Беларусь і абавязковы для выкананьня ўсімі суб’ектамі права на ейнай тэрыторыі.”

Падобныя забароны мірных сходаў і мітынгаў з удзелам вядомых палітыкаў і актывістаў грамадзянскай супольнасьці адбываліся масава і ў іншых гарадах Беларусі.

Як лічыць адзін з заяўнікоў забароненага Жодзінскімі ўладамі мірнага мітыngu, **праваабаронца Аляксей Лапіцкі:** “Гэта ёсьць распаўсюджанай сёньня ў Беларусі практыкай парушэньня неад’емнага права грамадзянаў на мірныя сходы, асацыяцыі, абмен інфармацыяй ..., без якіх немагчымае разьвіцьцё грамадзянскай ініцыятывы і

Дванаццаць патрабаваньняў Эўропы да ўладаў Беларусі - гэта шлях да законнасьці і дэмакратыі, міру і згоды, магчымасьць атрымаць сапраўдную дапамогу для стабільнага разьвіцьця краіны.

кансалідацыі ў грамадстве, здзяйсненне свабоднага, асэнсаванага выбару, немагчымы народны кантроль над дзейнасцю ўлады, а таксама публічнае адстойванне правоў і свабодаў асобы. А значыцца – няма дэмакратычнага праўнага поля, дэмакратыі і свабоды. Але, гэта – той неабходны падмурак, без якога немагчыма эфэктыўна адстойваць таксама й жыццёва важкія эканамічныя інтарэсы грамадзянаў у Беларусі. Нягледзячы на гучныя словы кіраўніцтва краіны і ідэолягаў усіх узроўняў пра наяўнасць у Беларусі “сапраўднай незалежнасці, суверэнітэту, дэмакратыі і грамадзянскага міру”, паказальнага разьвіцця “правільнай дзяржаўнай грамадзянскай супольнасці” і “найлепшага ў свеце” выканання асноўных грамадзянскіх правоў і свабодаў, на практыцы тут назіраецца сыстэматычнае і грубае парушэнне законнасці, прызумы Канстытуцыйных нормаў, міжнародных абавязкаў Беларусі па імплементацыі ўнутранае заканадаўства і судавытворчую практыку агульнапрызнаных і абавязковых для кожнае краіны ўдзельніцы дамовы міжнародных нормаў права.

Насамрэч, сьвядомае шырокакаштабнае парушэнне правоў грамадзянаў і адпаведных нормаў міжнародных дамоваў у Беларусі – ёсць праява гэткага суцэльнага стратэгічнага падману грамадства, ілжывай і, па сутнасці, антыбеларускай ідэалёгіі – падмены ідэалаў дэмакратыі, незалежнасці і свабоды.

Для таго, каб стаць “моцнай і квітнеючай”, Беларусь павінна навучыцца паважаць і выконваць свае міжнародныя абавязкі, правы ўласных грамадзянаў, стаць надзейным і прадказальным эканамічным партнёрам, дэмакратычнай праўнай дзяржаваю, якая павялічвае патэнцыял сяброўства і міру вакол сябе, а не імкнецца шукаць ворагаў і вучыць сусвет з дапамогаю ваяўнічае адыёзнасці і неадэкватнасці.”

Алесь Вольны (Licviny-INFA):

– Верагодна, што ў выпадку задавальнення КПЧ ААН заявы па парушэнні ў Жодзіне права грамадзянаў на мірныя сходы і мітынгі, якое звязанае таксама з правам на асацыяцыі, свабоду думкі і распаўсюд інфармацыі, нехта з адказных асобаў задумаецца над неабходнасцю абавязковага выканання нормаў канстытуцыйнага і міжнароднага права ў Беларусі.

Photo: Licviny-INFA

Аляксей Лапіцкі, праваабаронца:

– Будзем спадзявацца на лепшае. Бо, іншае азначала б далейшае пагаршэнне становішча грамадзянаў у краіне, далейшае падзенне міжнароднага іміджу Беларусі як прадказальнага і надзейнага партнёра, дабрасумленнага суб’екту міжнароднага права ў свеце.

А пакуль, у Беларускіх судах “балем кіруе” ідэалёгічная мэтазгоднасць.

Пры гэтым, Закону адведзена роля прыгожае “шырмы” для правасудзьдзя, судам – функцыя “даху” для любых дзеянняў улады, “карнай прылады” ў руках пануючага аўтарытарнага рэжыму.

**Падрыхтаваў Алесь Вольны,
Licviny-INFA**

**18 кастрычніку 2007г.
заяўнікі атрымалі
афіцыйны адказ ад
Прадстаўніцтва ААН у
Рэспубліцы Беларусь,
у якім
паведамляецца, што
скарга разгледжана ў
Беларускім
Прадстаўніцтве ААН і
скіраваная на разгляд
у Камітэт па Правах
чалавека
(Жэнэва,
Швейцарыя).**

**Святлана
Лапіцкая**

ÐĪ ĀĪ ÓĲ Ĩ Ĩ ĀÓ - ÓĒĀĀŪ ÆĪ ÄÇ²Ī Ā
Ī ÆĒÄÇĀĒŪĪ Ā ²ĀĪ ĀÐÓĲ ÖŪ...!?

А ў Менску ...

Лукашанец прапанаваў увесьці іспыт па беларускай мове для чыноўнікаў

Дырэктар Інстытуту мовазнаўства Акадэміі навук прапанаваў устанавіць дадатковае патрабаваньне да прэтэндэнтаў на працу ў ворганах дзяржкіраваньня. Аляксандар Лукашанец прапанаваў навукоўцам ініцыяваць заканадаўчую норму, згодна зь якой свабоднае валоданьне абедзвюма мовамі стане абавязковай умоваю прыёму спэцыялістаў на дзяржслужбу.

У часе выступу на паседжаньні сэкцыі па гуманітарных навукх і мастацтве дырэктар Інстытуту мовазнаўства падкрэсьліў, што такое патрабаваньне дапаможа беларускім

ОЦІ ×ĀŅĀĪ , ĀĀĒĀÐŌŅĒ²Β Ī ÄÇĀŪ ĀŌĒ²ŌĀ;
Ō ÆĪ ÄÇ²Ī Ā ÇŪĪ ²ĒĀĲ ÖŪ!

Працяг, пачатак на ст. 6

ад прыніжэньня, гвалту й рабаваньня. Вечная ім пашана і памяць! ...

Пад раницу звязанца з актывістамі і арганізатарамі традыцыйнага сьвята не прадстаўлялася ўжо магчымым. На той час, відавочна, іх арыштавалі. Плян па затрыманьнях у гэтую ноч міліцыянтам прыйшлося-такі выконваць.

Рэжыму, які зрабіў стаўку на запалохваньне, заўсёды патрэбны ахвяры. Цалкам збанкрутаваўшы ідэйна, ён што “ўпыр” сілкуецца, высмоктваючы апошнія сокі з усяго жывога – народнага, нацыянальнага ...

У гэтай пачвары, сапраўды, няма сумленьня. Яна гатовая ўтрымліваць уласную ненажэрнасьць любым коштам.

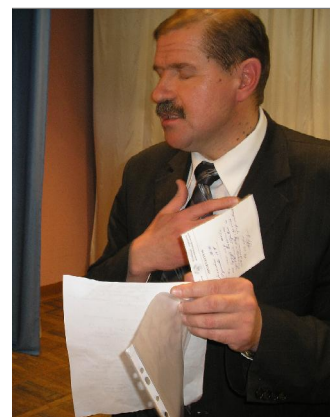
Толькі недзе бліжэй да раницы, Аляксей Лапіцкі, высвятліў, што атрымаў даволі сур’эзнае пашкоджаньне каленнага сустава тады, калі ледзь застаўся на нагах, утрымліваючы ад падзеньня малдшага сына Янку пры спуску па няроўнасьцях бэтоннага схілу ў часе пераследу міліцыянтамі.

Аднак, нягледзячы на перашкоды й сплянаваньня правакацыі, адзначыць сьвята “Беларускай вайсковай славы” ўсё ж удалося.

Дзесяць, цалкам, усё спадабалася. Асабліва, як яны казалі – другая сьвяточная частка іхных “прыгодаў пад Воршаю”... Сапраўды, каму зь дзяцей спадабалася б, напрыклад, міліцэйская “кутузка” альбо “звар’яцелы перасьлед” міліцыянатамі, неадэкватна азлобленыя твары “абаронцаў” у начы...?! Асабліва – калі ўлічыць, што ўсе ехалі на традыцыйны беларускі фэст пад зорным небам з цудоўным настроем.

Прырода тут, звычайна, заўсёды радавала і надавала новыя сілы кожнаму, хто дакранаўся да сьвятой памяці продкаў ... Скрозь стагодзьдзі яны былі з намі там заўсёды, пад зорным небам у гуках сьпеваў у палымых водблесках

Мэр горада,
Васіль Грышчанка.

пэдагогам фармаваць дзвюхмоўную асобу, якая ўсьведамляе каштоўнасьць нацыянальна-культурных прырытэнтаў краіны.

«Калі вучань і ягоныя бацькі будуць разумець, што для таго, каб у будучыні заняць якую-небудзь пасаду, трэба па-сапраўднаму ведаць беларускую мову, то яны ў корані зьменяць сваё стаўленьне да яе вывучэньня», — цытуе БЕЛТА словы Аляксандра Лукашанца.

www.svaboda.org

02.11.2007.

вачэй сяброў і сябровак, там пад Воршаю, дзе ўзыйшла слава нашае перамогі, дзе яна жыве й будзе жыць заўсёды ...

Тэатар абсурду – скончыўся. Так зьнікне й мана, захлынецца ў нянавісьці ціхая здрада... А мы – будзем памятаць пра тое, што не магчыма запамятаць, чым поўніцца слава Айчыны, чаго ўжо ніколі не адняць у кожнага з нас. Бо памяць жыве ў сэрцы. І ў сэрцы жыве Беларусь!

Такім чынам, для гэтае групы грамадзянаў з Жодзіна, усё скончылася даволі няблага (у параўнаньні зь дзесяткамі затрыманых і арыштаваных).

А ўлада чарговы раз даказала свой цынізм, прадэманстравала ўсяму сьвету свае сапраўдныя, а не дэкляратыўныя каштоўнасьці.

P/S

Па фактах неправамерных дзеяньняў міліцыянтаў, якія абмяжоўвалі свабоднае перамяшчэньне грамадзянаў, перашкаджалі свабоднаму выказваньню меркаваньняў праз сьвяточныя імпрэзы, сьпевы й танцы; па фактах дзеяньняў, якія нанеслі адчувальную маральную шкоду – абражалі нацыянальную годнасьць і супярэчылі існуючай у незалежнай Беларусі традыцыі шанаваньня продкаў, абаронцаў Айчыны – кожны пацярпелы павіне спрабаваць абарняцца з дапамогаю закону.

Відавочна, можна было спачатку скіроўваць заявы ў пракуратуру. Апошняя магла б дасьледваць факты й зрабіць ацэнку правамернасьці дзеяньняў міліцыі. Аднак, сёньня мы маем “бездапаможна бязьдзейсныя правахоўныя інстытуты”. Пракуратура – ня знойдзе аніводнага факту правапарушэньня з боку сілавікоў. Суд – таксама. Адзіным абаронцам для нас застаецца Камітэт па Правах чалавека пры Арганізацыі Аб’яднаных Нацыяў! Гэта доўга, аднак да моманту “пахаваньня гэтага рэжыму” рашэньне будзе вынесена. А дадатковы цвік у труну “імперыялізму” - ніколі лішнім не будзе. Так, Камітэт сумленна адсочвае ўсе дзеяньні Краінаў-Удзельніцаў Міжнароднага Пакту аб грамадзянскіх і палітычных правах (у тым ліку і Беларусі), у якім вызначаны абавязковыя для выкананьня міжнародныя стандарты права.

АЛЕ, БЕЛАРУСЬ – ЖЫВЕ!

Ля прабітага кулямі шкла ...

меркаваньнямі апанэнтаў улады і незалежнымі СМІ ...

Здаецца, што негалосная вайна – распачатая супраць пашырэння ведаў па роднай гісторыі, традыцыях ці мове, супраць усяго нацыянальна вартата й каштоўнага.

Можна ўзгадаць як улады з дапамогаю “спэцзакаў” у верасні 2007 году імкнуліся забараніць сьвяткаваньне вялікай гістарычнай падзеі – “Перамогі пад Воршаю”, якая традыцыйна адзначаецца

З нагоды 2-х годзьдзя падзеяў, пасля якіх мала чаго змянілася ў краіне, рэдакцыя хоча нагадаць некаторыя моманты змаганьня за Свабоду, за Беларуска-польскую, за Права “Людзьмі звацца”, быць гаспадарамі ва ўласным “доме”. Так, мала чаго змянілася ў лепшы бок. Як і раней (у 2000г. ці 2005г.) нападам прафашыстоўцаў падвяргаецца то сядзіба ТБМ імя Ф.Скарыны, то Ўправа ПБНФ у Менску, то месцазнаходжаньне нацыянальных сымбалаў, актывістаў ТБМ і ПБНФ, праваабаронцаў у Жодзіне

Пры гэтым, крымінальныя справы супраць злачынцаў, калі й распачынаюцца, вядуцца павольна й марудна, спыняюцца ці замаражваюцца, як бы, баяцца разварушыць “брыдоту” ў самым нечаканым месцы ...

Здаецца, што ўся ўзгадаваная “за народны кошт” праваахоўная сыстэма па нейкім негалосным загадзе ахоўвае Беларусь ад самага дарагога і неабходнага ім у жыцьці. А правапарадак і спакой грамадзянаў разглядаецца выключна ў кантэксце змаганьня зь мірнымі дэманстрантамі, нацыянальнымі сымбаламі ці сьвятамі, з

Беларусамі ва ўсім сьвеце як вялікае дасягненьне Беларускага вайсковага майстэрства, бо сталася значнай падзеяй XIV стагодзьдзя й паслужыла справе абароны, захаваньня незалежнасьці нашай радзімы, пазбаўленьня нашых продкаў ад паўнамаштабнай акупацыі і рабаваньня з боку Расеі.

А можа і сапраўды ў сур’ёз, нехта лічыць, што перапісаўшы гісторыю, падманушы саміх сябе, нам стане радасьней і спакойней жыць за “чаркай з скваркаю”? Беларусы адразу “паразумнеюць” і кінуцца ў абдымкі “славянскага братэрства”, заживуць без амбіцыяў (як, напрыклад, Смаленскія) у межах Вялікай Расейскай Імпэрыі!(!?)

Дзякуй Богу, Беларусь не забылася на свае карані, пра ВКЛ, пра моц і славу продкаў, пра сваю гістарычную саманазву – Ліцьвіны.

Нашыя дзеці разам з намі хутка сталюць і вучацца разважаць па-даросламу, бачыць і разумець сутнасьць таго, што адбываецца навокал. Сацыялягічныя досьледы, зь якімі вымушана лічыцца ўлада, паказалі, што абсалютная большасьць Беларусаў сёньня асэнсавала каштоўнасьць дзяржаўнай

незалежнасьці і Свабоды.

Стрэлы у Жодзіне

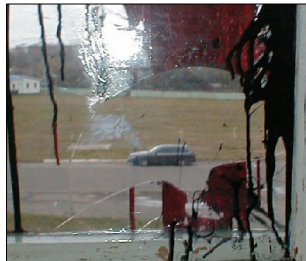
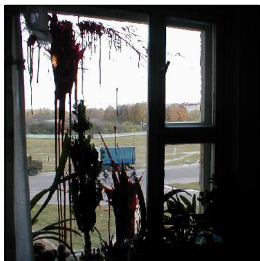
Аднак, ня глядзячы на гэта, “нехта” ва ўладзе працягвае

рабіць усё наадварт. Зьнікаюць беларускія назвы вуліцаў, пашыраецца й набывае агрэсыўныя рысы расейскамоўная экспансія. Чыноўнік, прымушае размаўляць з сабою “правільна” – па-расейску. Беларускамоўная ж эліта залічваецца ў стан патэнцыйных “ворагаў рэжыму” – апазыцыянэраў, якіх “трэба” адсочваць, кантраляваць, абмяжоўваць у перасоўваньні, перадачы інфармацыі, у звычайных правах і свабодах ... (!?)

Неправамерныя дзеянні супраць актывістаў апазыцыі – як бы, санкцыяваньня “па вэртыкалі”, таму не заўважаюцца бязьдзейснымі ў такіх выпадках праваахоўна-судовымі структурамі ...

І гэта – дзяржаўная палітыка!? А можа гэта проста – этнацыд, які пагражае перарасьці ў генацыд?! А можа – плянавая сэлекцыя па моўна-нацыянальных прыкметах, ці працяг рэалізацыі антыбеларускай дактрыны Імпэрска-Расейскага Западнарусізму “на новым гістарычным этапе”?! Калі ж мы памыляемся – пакажыце на справах адвартнае, пановетаварышы! Дазвольце нам жыць і дыхаць свабодна ва ўласнай краіне! Дайце ўзьняцца з каленяў старажытнаму народу, які адраджае свае каштоўнасьці і спадчыну. Проста – не замінаеце. Бо мір – самае кашоўнае й неабходнае для “Боскага Зерня”. Праўда сама знойдзе шлях да сонца. Беларусь – тая глеба, зь якой абавязкова вырасьце дрэва, што будзе квітнець, пладаносіць і радаваць будучыню новым жыцьцём ... – жыцьцём у СВАБОДЗЕ.

Алесь Вольны,
Licviny-INFA

Пасьля нападу славяна-фашыстоўцаў ...

У выданьні выкарыстоўваецца правапіс першакрыніцаў (калі ён блізкі да сучаснага клясычнага варыянту). Пераклады робяцца з улікам сучаснай канцэпцыі натуральнага ўнармаваньня абодвух правапісаў (да- і пасьлярэфармаванага). Рэдакцыя працуе без карэктуру, таму прыносіць свае прабачэньні за магчымыя адрокі ў тэкстах.

Незалежнае выданьне грамадзкай супольнасьці Жодзіна
(Выдавецкая ініцыятыва “Мы - Ліцьвіны” і агенцыя Licviny-INFA)

Адрас рэдакцыі:
222160 Жодзіна, а/с 201
E-mail: c_licviny@tut.by

Наклад 299 асобнікаў.
Рэдактар АЛЕСЬ ВОЛЬНЫ

Пры перадруку спасылка на выданьне і першакрыніцу абавязковая.

